

Motion till riksdagen 2024/25:2995

av **Markus Wiechel m.fl. (SD)**

Religionsfrihet på riktigt

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda hur religionsfriheten även kan innefatta friheten från religion och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Den 26 oktober 1951 fick svenskarna religionsfrihet genom religionsfrihetslagen (1951:680). I och med detta fick svenskarna äntligen den självklara rätten att bekänna sig till vilken tro de vill eller att helt slippa bekänna sig till en tro. Idag garanteras religionsfriheten dessutom av grundlagen samt av Europakonventionen (som sedan 1995 är svensk lag) och i samband med att statskyrkan avskaffades den 1 januari 2000 såg vi således slutet av en månghundraårig relation mellan stat och kyrka. Detta rimmar väl med svenskarnas generella vilja, då vi räknas som ett av världens mest sekulära länder. För svenskar har vårt kristna kulturarv en stor betydelse och vad som betraktas som kristna värderingar är således också någonting som betyder mycket för vårt samhälle, men det är viktigt att skilja detta från religionen som sådan.

Alla människor har okränkbara mänskliga rättigheter, vilket innefattar rätten till åsikts- och religionsfrihet. Tankar, åsikter eller idéer bör i ett öppet samhälle få kritiserats,

ifrågasättas, förlöjligas och förvrängas. Religiösa övertygelser måste respekteras, men också betraktas som åsikter, vilken personlig tro de facto också är. Tron grundar sig på att ett antal människor gemensamt håller den för sann, men den kan försvinna om den gemensamma uppfattningen upphör. Till skillnad från vetenskap existerar den med andra ord enbart för att det finns en övertygelse, inte för att det är fakta. Trots att de allra flesta håller med om att det är på detta vis har religionen idag fått en särställning i samhället. Vissa religioner inkluderar regler som i detalj ska styra olika människors liv, och vissa religioner har en mer offensiv framtoning än andra. Oavsett religion, bör det betraktas för vad det är och alla människor ska få den självklara friheten från andra människors tro.

Särbehandling av religiösa skäl har vid ett flertal tillfällen varit föremål för ställningstagande hos diskrimineringsombudsmannen, vilket visar på ett uppenbart problem. Vårt annars så sekulära samhälle har i flera fall tvingats vika sig för enskilda trosuppfattningar. Även om Sverige har lagfäst jämställdhet mellan kvinnor och män ser vi hur samhället backar för uppfattningar som inkräktar på religionsfriheten och friheten från religion. Att inte vilja ta en kvinna i hand eller påstå att hon är oren är inte bara diskriminering utan en skymf mot alla kvinnor. I några fall har religiösa och/eller traditionella skäl gått före kvinnors rättigheter, vilket än en gång varit tydligt genom handskakningsdomar och genom undantag i skollagen med hänvisning till just detta.

Religion har blivit ett allt vanligare samtalsämne i Sverige och det finns signaler som visar att religion just nu är viktigare i samhället än vad det tidigare har varit. Det har även blivit ett allt vanligare inslag inom politiken där krav på särlagstiftning framförts i kombination med krav på specialanpassad kost inom den offentliga bispisningen, könssegregerade verksamheter eller offensiv och återkommande propaganda för en viss religiös åskådning i högtalare.

Religion är en privatsak, men när religion blir politik så är den inte längre en privatsak, då angår det alla. För ett sekulärt land som Sverige är det oerhört viktigt att politik och religion hålls åtskilt i lagstiftningen, samtidigt som det visas stor respekt för vårt kristna och hedniska arv samt enskildas individuella trosuppfattning. Av den anledningen bör

regeringen, med respekt för vårt historiska och kulturella arv, återkomma med förslag som tydliggör att religionsfriheten också innefattar frihet från religion.

Markus Wiechel (SD)

Bo Broman (SD)

Alexander Christiansson (SD)

Lars Andersson (SD)